
Стигна предъ къщата ѝ. Прозорецътъ на нейната стая не свѣтѣше.

Да влѣзе вжтре, да пита, да я потърси?
Не. Реши да се вѣрне.

Точно въ това време тя бѣше отишла подъ неговия прозорецъ и чакаше да се освѣти стаята му. И после бавно, съ наведена глава и много мѣка, тръгна къмъ своя домъ, но мина отъ друга улица и не се срещнаха, когато той се връщаше оттамъ.

Може би, и презъ следващитѣ вечери валѣше снѣгъ...

